

630419_รายการวิถีอารยธรรม บ้านราชฯ ดีเลิศของอโศกคืออ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนรับใช้

อ่านทั้งหมดที่ หรือดาวน์โหลดเอกสารที่

...https://docs.google.com/document/d/1eVfslk-UQHR_v5Zli1Yp9oX5GLbrob_9v_uTUpvSt3o/edit?usp=sharing

ดาวน์โหลดเสียงที่

<https://drive.google.com/open?id=1sG27dPCFQqUYe66HAf0hPjbqrulXUIgA>

สมณะฟ้าไทว่า...วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่ 19 เมษายน 2563 ที่บวรราชธานีอโศก ได้ดูแลปทัชอเมริกา เขาว่าเป็นความปลอดภัยที่ไร้อันตราย เป็นจิตใจที่เอาแต่ใจตัวเอง เขาบอกว่าคนไทยไร้ระเบียบเอาใจตัวเอง แต่เวลาบอกว่าให้ปรับตัวอะไรควรไม่ควรทำ ก็ปรับได้ทันที แสดงว่ามีโปรโตคอล สะท้อนประเทศเดือดร้อนเรื่องขาดแคลนอาหาร แต่พวกเราอดทนสมบูรณ์ หากคนรวยในประเทศไทยที่มีที่ดินมากมาย แจกที่ดินให้ครอบครัวละ 2 ไร่ แล้วให้ทำกิจกรรมธรรมชาติให้ดี ก็จะเจริญอย่างมาก

พอครว้า...630419 sms

สื่อธรรมะพอครว(ศีล สมาธิ ปัญญา) ตอน การกินเนื้อสัตว์กับนิยาม 5

_บอมป์ นักรบ...กราบนมัสการพ่อท่าน และนักบวชทุกรูปครับ ผมติดตามดูพ่อท่านผ่านทางออนไลน์มาโดยตลอดนะครับ ทุกๆ วันนี้ เห็นในสื่อทางออนไลน์ มีจำนวนมากนำเสนอผ่านทางเฟซบุ๊กคุณทุป เนื้อหา คือ คนมาทำอาหาร

มานั่งกินเนื้อสัตว์ดิบๆ ให้คนดู แล้วยกรายการแบบนี้มีคนดูจำนวนมาก คนติดตามจำนวนมาก คนที่ทำแบบนี้ก็เท่ากับชักชวนให้คน มีความยินดี พอใจ ในการกินเนื้อสัตว์ และก็กินดิบๆ เนื้อสดๆ แดงๆ ด้วย เห็นแล้วก็สลดใจครับ.

กราบนมัสการ ให้พ่อท่านอธิบายเพิ่มเติมตามเห็นแก่สมควรครับ

พอครว้า...คนที่เขายังไม่เข้าใจยังไม่รู้นี่กว่าเป็นจุดเด่นจุดดี และเป็นจุดที่ควรเผยแพร่ชักชวนให้คนมาเป็นกัหาพวก เป็นการหาพวกด้วยวิธีชัก ถ้าจะบอกว่าเขามีวิชาที่เป็นวิชาแบบของเขา พูดโดยสำนวนโวหารไม่ต้องไปติดบัญญัติ เขาก็มีวิชาตามความรู้แบบของเขาก็เสนอชักชวนแบบนั้น มันก็เป็นสามัญ เราก็มีความเห็นอย่างหนึ่ง เขาก็มีความเห็นอย่างหนึ่ง

เรื่องของการกินเนื้อสัตว์ ไม่กินเนื้อสัตว์ เป็นความลึกซึ้งถึงขั้น อุตุนิยาม พินิยาม จิตนิยาม กรรมนิยาม ธรรมนิยาม เป็นความรู้ที่เป็นอจินไตย เป็นความรู้ที่เดาเอาไม่ได้ ใช้เหตุผลทั่วไปก็ไม่ได้มันลึกซึ้งซับซ้อน เพราะฉะนั้นคนที่มีความปัญญาเชื่อกรรมเชื่อวิบาก เข้าใจในเรื่องกรรมวิบากเป็น อจินไตย ไม่ใช่เรื่องที่จะเข้าใจจะรู้กันง่ายๆ และไม่เชื่อกรรมวิบากไม่เชื่อกรรมเป็นของของตน ก็มัวสละ เป็นความรู้ของพระพุทธเจ้าที่ถ่ายทอดกันมาเป็นล้านๆ ปี ถ่ายทอดเรียนรู้กันไม่รู้กี่ล้านๆชาติ อาตมาเป็นพระโพธิสัตว์บอกแล้วอาตมาเกิดมาไม่รู้กี่ล้านชาติ แล้วมาศึกษาสืบทอดไม่รู้กี่ล้านชาติแล้ว

การ rebirth เวียนตายเวียนเกิดจนพบกับพวกเทวนิยมจะไม่รู้จักเหมือนกับพบกับเด็กอินโนเซนซ์ เขาเชื่อว่าเกิดชาติเดียวตายแล้วไปอยู่กับพระเจ้า ก็มีพวกที่เรียนรู้การ Rebirth บ้าง แต่มันไม่ถึงที่สุด ไม่มีนิพพาน ไม่มีอมตะ ไม่มีอนัตตา ก็ต้องศึกษาให้มีความจบไปตามลำดับ

พระพุทธเจ้าตรัสไว้ในทิลกิลี 62 ความรู้หรือทฤษฎีลัทธิที่มีความแตกต่างกัน 62 นัย ยึดอดีต 18 ยึดอนาคต 44 ครบลึกซึ่งสุดยอด อาตมาก็ยังไม่มีภูมิธรรมสมบูรณ์แบบ แต่พอรู้ ก็เอามาเล่าให้กันฟังบ้าง อาตมาไม่รู้ทั้งทิลกิลี 62 หรือก็ แต่ว่าพอรู้ได้บ้างเอามาเปิดเผยกันตามแต่สมควร ไม่รีบ อาตมาอธิบายธรรมะของพระพุทธเจ้าที่อธิบายไปนี้ก็มีอีกเยอะ เอาตามกาลเทศะพอเหมาะสมสมควร

การที่เราจะไม่รู้เรื่องการไม่กินเนื้อสัตว์การฆ่าสัตว์ พระพุทธเจ้าตรัสว่าเรื่องการฆ่าสัตว์เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ในข้อที่ 1 ของศีล เท่ากับเป็นทุกสิ่งทุกอย่างในโลก อันเกี่ยวกับชีวิตที่เป็นจิตนิยม เริ่มเป็นจิตนิยมเริ่มเป็นสัตว์ตั้งแต่เซลล์เดียว แล้วเซลล์เดียวมันก็มีวิชาแน่นอน ก็สะสมวิบากขึ้นมา กว่าจะเป็นไม่รู้ก็ล้านเซลล์สะสมวิบากช่วงวิบากโง่มากมายมันไม่ใช่ง่ายๆ แต่กว่าจะมารู้ตัวกว่าจะมาพบศาสนาพุทธก็จะฟังศาสนาพุทธก็รู้เรื่องเข้าใจแล้ว อ้อ ทางออกที่จะแก้ไขไม่ให้วนเวียนอยู่ในโลกีย์ กว่าที่จะเกิดความรู้สึกนี้ ก็แหม ไม่ใช่เรื่องสำคัญไม่ใช่เรื่องธรรมดา ยาก

พวกคุณที่เข้าใจแล้วเอาชีวิตมาทางนี้ อย่าหลงอย่าหลงตัวเองก็แล้วกัน มันเป็นเรื่องวิเศษอย่างยิ่งที่คุณได้

พระพุทธเจ้าตรัสว่าคนเกิดมาแล้วได้พบพระพุทธศาสนาก็เป็นเรื่องที่แสนยาก แล้วจะรู้จะเข้าใจพระพุทธศาสนานั้นยิ่งยากขึ้นไปกว่า แล้วเข้าใจแล้วจะมั่นใจแล้วเข้ามาปฏิบัติธรรมก็ยิ่งยากใหญ่ ไม่ต้องไปพูดถึงผู้ที่บรรลุธรรม ผู้ที่จะเกิดความรู้สึกสุดนั้นยังอีกไกลมากอย่างนี้เป็นต้น

สรุปตรงนี้ก็คือ เราเกิดมาเป็นคน จิตนิยม เป็นสัตว์หนึ่งในสัตว์ไม่รู้ก็ล้านๆเซลล์

พระพุทธเจ้าจบที่ให้เรารู้สัจดาตาส 9 มีรูป นามคือกายแล้วมีการกำหนดรู้ อาตมาไม่เก่งจะอธิบายให้ครบบริบูรณ์ แต่จะอธิบายเท่าที่มีความรู้ไว้แจก โดยสังขจะไม่มีใครแย่งแบ่ง อาตมาชัดเจนไม่มีปัญหาเรื่องเหล่านี้ ก็ต้องเห็นใจเขา คนที่เราจะช่วยมีอีกไม่น้อย ต้องปล่อยไปตามยถากรรมก่อน เป็นการศึกษาที่เขาเรียนรู้อเอง ค่อยเข็ดหลาบค่อยได้ เวลาไม่มีสิ้นสุดไม่หมด นับเวลาเป็นชั่วโมงเป็นปี นับไม่รู้ก็ล้านชาติ

เวลาไม่มีที่สิ้นสุดถ้าเป็นเรื่อง อจินไตย เท่าที่โลกนี้จะแตก มันก็มีโลกลูกใหม่อีกเยอะ ป่วยการจะเสียเวลาอีกเปล่านั้นมากมันยาวมันเยอะเกินไป มาพูดถึงปัจจุบันนี้ ว่าคนที่ถูกเขายิงลูกศรอาบยาพิษป่วยเจ็บเจียนตาย เสร็จแล้วคุณก็จะช่วยเอาลูกศรออกให้ คนถูกทิ่มกับบอกว่าไม่ได้ไม่ยอมให้เอาออก ขอรุ้เสียก่อนว่าใครยิงใครทำลูกศร เอาลูกศรอาบยาพิษอะไร แล้วคนนั้นจะได้รักษาใหม่ มันก็ต้องตายเสียก่อน มันโง่ไหม อย่าเหมือนคนถูกลูกศรอาบยาพิษยิง

ฉันเดียวกัน เราควรปิดประเทศก่อน เขาก็ว่า ไม่เอาเอาอิสรเสรีภาพใหญ่ที่สุด พวกนี้บ่นอกจะเอาอย่างที่ถูกยึด คนพวกนี้ตายแล้วตายอีก ตายอย่างเชียด

ก็ดูมันไม่ใช่เรื่องมุข เรื่องใส่ความ คนที่อยู่อย่างนั้นเป็นคนชนิดนั้นแสดงออกอย่างนั้น ถ้าเขารู้ตัวเขาไม่แสดงออกเขาจะอาย แต่เขาแสดงความโง่ออกมา เขาไม่รู้ตัว เขานึกว่าเขา

แน่เขาแสดงความเด่นบอกว่าอิสรเสรีภาพใหญ่กว่าสุขภาพ มันก็เป็นจริง มันก็เป็นจริง จะต้องไปลำบากลำบากอะไร เราดูไปไม่ต้องไปดูใบ

ขอขยายความแค่นี้ก็พอ

พSMSวันที่17-18เม.ย.2563

_SomnuekLailak สมนึก ลายลักษณ์ • กราบนมัสการเจ้าค่ะพ่อครู อยากไปอยู่บ้านราชไม่รู้จะมีบุญบารมี ไต่ไปไหนเจ้าค่ะ.

_PimluckWichaikul พิมพ์ลักษณ์ วิชัยกุล • พ่อท่านสุดยอดค่ะ มีพลัง ถูก จริง ของแท้แน่นอน ลูกขอเดินตามพ่อค่ะ ลูกค่อย ๆ ลด ละ เลิก ตามที่พ่อท่าน สมณะ สิกขมาติ ญาติธรรม ได้พร่ำสอน ขอบคุณมาก ๆ ค่ะ

_กิ่งฟ้า ชันหล้า • กราบนมัสการพ่อท่านที่เคารพอย่างสูงยิ่งค่ะ..รับฟังที่อำเภอธัญบุรี...ปทุมธานี..ชัดเจนทั้งภาพและเสียงค่ะ/ดูท่าทางพ่อท่านเมตตาคุณอุ้มมากๆได้ยินเสียงพูดเบาๆแทรกมาจ้า

พ่อครูว่า...ก็เมตตาทุกคนแหละ

_คณิตไทเทิดธรรม สีสุวรรณ • รับชมที่มา लेकर ทางเฟสบุ๊คครับ

_Amorn Na Suwan อมร ณ สุวรรณ • บัณฑิตสีหนาทฟาดกิเลส ผ่านโควิทจนแสบคอได้เห็นถึงเมตตาอย่างที่สุดของพ่อท่าน ด้วยทิมสนับสนุนจากคณะสมณะและสิกขมาตุ พร้อมด้วยฆราวาสกุสุมแดนธรรม

กราบเท้าพ่อท่าน สมณะ สิกขมาตุด้วยความเคารพและสักการะบูชา ขอขอบพระคุณบุญนิยมที่วิด้วยครับ

_จักรพล พุทธพัฒนา • มหาเศรษฐีคือผู้มีปัจจัย4ที่สมบูรณ์บริบูรณ์ที่สุด!!! / ใครมีนามีสวนมีไร่..เป็นคนโชคดีที่สุดเป็นคนรวยที่สุดเป็นผู้รอดและพึ่งตนเองได้ดีที่สุดชัดเจนที่สุด!!! / เงินทองคืออสรพิษนั้นจริงที่สุดสำหรับผู้มีปัญญาโลกุตระจริงๆ./บางคนเขาบอกว่าโศกเป็นโรงเรียนดัดสันดานคน..น่าจะจริงนะครับ!!

ศาสนาพุทธ

_TongsookPugsajun ทองสุก ปึกษาจันทร์ • คนเราเกิดมันไม่ได้อะไรไปดอกจะได้แต่บุญและบาปพาไปจะร่ำรวยสวยงามมันก็จะทิ้งไว้ในโลกนี้แหละเป็นอย่างนี้แล้วพระพุทธเจ้าจึงให้พวกเราสร้างแต่ความดีอยู่ในศีลธรรมสำรวมกายวาจาเป็นต้น

พ่อครูว่า...ดี ประเด็นให้ทำความดีไม่ทำความชั่วศาสนาไหนก็สอน แปลว่าศาสนาพุทธสอนให้หมดความสุขความทุกข์ อันนี้ศาสนาอื่นไม่สอนให้ชัดเจน แล้วรู้จนกระทั่งสุดท้ายสุข

ทุกข์เป็นมายา สุขทุกข์เป็นอารมณ์ลวง สุขทุกข์เป็นสิ่งที่อุปาทานไว้เท่านั้นเอง แล้วไม่ยึดติดในความสุขความทุกข์ ความสุขความทุกข์นั้นเป็นสิ่งที่ชาวเทวนิยมดีไม่แตก เขาเอาแต่สุขนิยม แต่ความทุกข์นั้นซ่อนเอาไว้ เหตุแห่งทุกข์คือชาตาก็ไม่นำพา ไม่จับมาศึกษาไม่จับมาประหารจึงอยู่กับตัวเอง ชาตานของตัวเอง พระเจ้าของตัวเอง เมื่อไม่รู้จักก็ปล่อยให้ชาตานเล่นงาน ก็ได้แต่หม่นอยู่กับสุขกับทุกข์อยู่กับสุขกับทุกข์อยู่อย่างนั้นแหละนิรันดร์

สื่อธรรมะพ่อครู(นิพพาน) ตอน นิพพานเป็นอนัตตา

_2860พ่อครูเคยสอนว่านิพพานเป็นอนัตตา กรุณาขยายความหน่อยครับ ขอขอบคุณครับ

พ่อครูว่า...นิพพานไม่เป็นอัตตา นิพพานเป็นอนัตตา นิพพานเป็นศูนย์ นิพพานศูนย์รอบอารมณ์นิพพาน คือ อารมณ์ที่เข้าใจสุขเข้าใจทุกข์ไม่ยึดความสุขความทุกข์แต่มีชีวิตที่เป็นจริง ยังไม่ สุธรรมาสูตรสลวยกาย ยังเป็นยังมี ก็จะต้องอาศัยตามสัจจะความจริง อนุโลมปฏิโลมกับความมี ในการอนุโลมปฏิโลมกับการมี ต้องอย่าเอาตัวเองเป็นหลัก เอาองค์ประกอบของคนอื่นเป็นหลัก แล้วคนร่วมอยู่ด้วยก็ต้องเอาคนที่แวดล้อมอยู่กันอย่างสำคัญ ใกล้ชิด ที่จะเป็นผลดีผลเสียแก่กันและกันอยู่ในกรอบขอบเขตที่ควร ไม่ใช่ไป โอ้อโฮ กว้างเกินไปมากเกินไป มันจะเฉลี่ยจัดการให้ได้สมบูรณ์แบบที่ สุดไม่ได้ มันคุณร่วมน้อยหารรวมมากไม่ลง มันทำไม่ได้ มันเยอะเกินไป ต้องมีกรอบจำกัด เอามาใช้ให้เหมาะสม ต้องดูตัวเองเป็นหลักด้วยว่า ตัวเราก็คงเท่านี้ เราทำอย่างเดียวมั้ดคอม ทำอย่างตัวเองไม่ประมาณตนไม่ได้ เราเท่านี้ก็ร่วมสุขทุกข์ร่วมช่วยเกื้อกูลได้เท่านี้ บางอย่างเราเกื้อกูลเขาไม่ได้ต้องให้เขาเกื้อกูล ก็อย่าหวังผยอง เราช่วยตัวเองไม่ได้ก็ต้องให้คนอื่นเขาช่วยอย่าหวังผยอง เหมือนกับพวกอเมริกันที่เขาทำกันนั้นแหละเป็นตัวอย่างของความหวังผยอง ศึกษาให้ดีๆแล้วจะเห็น

สู่แดนธรรมว่า..ผมขอมองคนที่ถาม พ่อครูเคยสอนว่านิพพานเป็นอนัตตา ผมพยายามอ่านใจตัวคนถามว่า เหตุผลใดเขาถึงถาม ผมว่าเขาศึกษามานี้ นิพพานเป็นอนัตตา แต่ว่าลักษณะของอัตตามีหลักฐานในพระไตรปิฎก ลักษณะ 5 ของอนัตตา

1. ปรโต (ความเป็นอื่น แปรปรวนไป)
2. อนัตโต (ไม่ใช่ตัวไม่ใช่ตน)
3. วิตถโต (แผ่ผ่านไป, เคลื่อนไปๆ อยู่เสมอ) .
4. ตจจโต (ไม่เป็นแก่น, ไร้ประโยชน์)
5. สญญโต (เป็นสูญ, วางเปล่า)

(ล.29 ข.63 ปริญญา 3 กำหนดรู้ผัสสะ-เวทนา)

พ่อครูว่า จะไปบังคับความคิดเขาได้อย่างไรเขาก็มีความยึดถืออย่างนั้น จนกว่าเขาจะมีภูมิปัญญาเข้าใจได้ ถ้าเขาเห็นไม่ได้เขาก็ไม่เปลี่ยนมา ต้องให้อิสระเสรีภาพเขา

_พระจันทร์ พชพ-พมธ • ต้องขัดขี้โคลในความคิด

พ่อครูว่า...ท่านเพาะพุทธท่านชอบโวหารบาดเลือดหยดเลย

สื่อธรรมะพ่อครู(อัตตา) ตอน ขาวอโศกดีเลิศประเสริฐศรีคือเช่นไร

_ยัมเย็น. ยอดยียวน. • ขาวอโศกมีดีเลิศประเสริฐศรียังงัยครับ

พ่อครูว่า...ถามมาสั้นๆ แต่ถ้าจะตอบกันจริงๆ ก็คงนาน อันนี้มาล้วงดับล้วงไล่ชาวโศกนะ ไม่บอกหมดหรอก แต่บอกน้อยๆ ก่อนก็แล้วกัน

ชาวโศกดีเลิศประเสริฐศรีคือ อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนรับใช้ นี่คือความดีเลิศประเสริฐศรีของชาวโศก

ต่อมาตอบยาวหน่อย

ชาวโศกดีเลิศประเสริฐศรีคือ ชาวโศกยอมจน ยอมเป็นคนแพ้ แต่ไม่ขอทำผิด เว้นแต่สุตวิสัย

_ทศพล ชินสถิต • เพชรเม็ดงามที่สุดที่พ่อครูพยายามมอบให้ลูกๆ ชาวโศกชื่อว่าทุกขมสุข

_ณรงค์ เดชคุ้ม • บ่นอะไรของมึงไปให้อั่วจาลองฟังดีกว่า

พ่อครูว่า...คุณคนนี้ก็แสดงความเห็นจริงออกมา ก็ขอบคุณที่แสดงความจริงออกมา ของคุณเองแสดงความจริงออกมาก็ดีแล้วจะได้รับทราบความจริง ว่านี่คือความจริงของคนอยู่ในโลก ที่น่าเห็นใจ ก็น่าเห็นใจอยู่มากๆ ก็ขอแสดงความจริงออกมาเถอะกรุณาแสดงมาอีก นิมนต์จิบน้ำ

_สุแดนธรรม... จากที่ผมเปรยว่า สถานการณ์ โควิดจะซาหลัง 15 เมษายน มีเพื่อนอยากรู้ว่า เราจะหลังโควิดจะเป็นอย่างไร ผมก็ว่านิมนต์พ่อครูปลุกผักไว้ต้อนรับแขก หลัง 15 พฤษภาคม อิทธิพลความน่ากลัวจะหายไป แล้วระยะที่ติดันเดือนมิถุนายน จะมีการติดเชื้อเพิ่มอีก แต่ปลายมิถุนายนจะดีมาก ในวันที่ 5 มิถุนา 10 มิถุนาก็อาจได้มาพบกันก็ได้ ในงานอโศกรำลึก

พ่อครูว่า...จริงไม่จริงก็ฟังไว้ อาจจริงก็ได้

_แดง บัณฑิตย์ • พ่อครูปิดวัดไม่ฉันชาวบ้านอาจได้กินส้มตำกับผักของชาวโศกเคยได้กินสมัยลงกำนันคะกราบพ่อครูนะคะ

พ่อครูว่า...ถ้าสมมุติว่าจะออกไปอย่างนั้นจริงๆ พวกเราจะมีคนช่วย มาช่วยปอกมะม่วง ปอกมะละกอมาช่วยเด็ดผัก คงจะมีเยอะเลย เพราะว่าความจริงพวกเราที่แสดงออกในเรื่องพวกนี้ได้แพร่หลาย คนจะเข้าใจโดยปริยาย รู้ว่าชาวโศกมีอะไรเป็นจุดเด่นที่จะมาร่วมได้ คนที่มีปฏิกิริยาปัญญาว่า เราต้องมาร่วมอย่างนี้ ส่วนคนที่ไม่ยินดีก็ไม่มา แต่แค่คนมีปฏิกิริยาความรู้ก็เพิ่มขึ้นแน่นอน ถ้าได้ออกไปอีกจะมีคนมานั่นอีกเยอะ ก็ไม่รู้ก็ไม่รู้ว่าจะเกิดอีกจะต้องไปหรือไม่ไปหาตั้งนานไม่ใช่ guru sudandham อาตมาไม่มีปัญหาหรอก อาตมาว่าอาตมาพร้อมตลอดเวลา อาตมาอยู่กับปัจจุบัน ปัจจุบันเป็นจุดที่เล็กที่สุด อดีตกับอนาคต อาตมาไม่เอามาคิดมาก อยู่กับปัจจุบันให้เล็กที่สุด อดีตนิดหนึ่งอนาคตนิดหนึ่งอาตมาก็ไม่กังวล ไม่เอามาเป็นเครื่องกังวลอะไร สบาย ใครไม่สบายก็เป็นเรื่องของคนอื่นอาตมาสบาย

_นักรบธรรม... มีความเห็นต่างจาก สุแดนธรรมที่ว่า ไม่ควรให้ความสำคัญกับโหราศาสตร์ที่เป็นเดรัจฉานวิชา เมื่อเรามาเจอพุทธแท้ๆ ต่อให้อุตุนิยมวิทยาก็พยากรณ์วันต่อวันยังไม่แน่นอนเลย อย่างนี้จะให้พวกเราโอนเอนไป เป็นความเสียหายและความประมาท

พ่อครูว่า..คุณอุ๊ดีดีทั้ง การพยากรณ์และโหราศาสตร์ทั้งหมด

ก็เขาบอกว่าคุณอย่าไปตีทั้งพยากรณ์พระพุทธเจ้าก็อยู่ในสายของพยากรณ์ อย่างนี้กว่า ไม่มีพระพุทธเจ้าเองก็มีการพยากรณ์ ไม่ใช่พระพุทธเจ้าไม่พยากรณ์เลยอย่าเข้าใจ สั้นๆสั้นๆ มันมีสิ่งที่จะต้องอาศัยกันและกันมากหรือน้อยต้องรู้ ว่าเราจะรับแค่ไหนอย่างไร อย่าไปตีทั้งเขา

พอนี้ก็ออกใหม่ พระพุทธเจ้าก็อยู่ในสายของการพยากรณ์ แต่ท่านเองก็พยากรณ์อันนี้ต่อไปในอนาคต คุณปฏิเสศ มีใช้ไหม แล้วคุณจะไปตีทั้งอย่างไร

มีส่วนที่ต้องฟังหูไว้หู อย่าไปตีทั้งทั้งหมด

__วีระบุรณ อิศราดิศัยกุล • บุญนำท่านมา ท่านมาเราดีใจ ธรรมไม่มีขาย อยากได้ต้องทำเอง

พ่อครูว่า...อาตมาเขียนหนังสือเกี่ยวกับคำว่าบุญ ตอนนี้ได้หลายร้อยหน้า เขียนคู่กัน ตอนนี้ 2 เรื่อง 2 เล่ม ประชาธิปไตยไทยที่ใครๆไล่ไม่ทัน ชื่อว่าอย่างนั้นหรือว่าจะเปลี่ยนชื่ออื่นก็ได้อยู่

แล้วมีเรื่องปัญญา 8 เอามาขยายความมาเรื่อย ยาวมายังไม่จบ ตอนนี้สองร้อยกว่าหน้า ยังจบไม่ลง พยายามจบ

__จากลูกศิษระอโศก กราบนมัสการพ่อท่านที่เคารพบูชายิ่ง ที่พ่อท่านอธิบายว่า ชัดซีใคร หรือ ชีไคล ของความคิดตัวเอง คำไหนถูก ขอเมตตาขยายความด้วยค่ะ กราบขอบพระคุณอย่างสูงยิ่ง

พ่อครูว่า...ขอตอบก่อนว่า ชัดซีไคล แต่ซีของใครก็ของใคร อย่าเอาไปเลอะเทอะกัน ชีไคลคือสิ่งสกปรกที่ติดอยู่ที่ผิวหนัง มีตั้งแต่เล็กๆจนถึงหนาๆ คนที่มีชีไคลเยอะๆจะไล่ไปอาบน้ำ หมายถึงแค่นั้นแหละไม่มีอะไรมาก ถ้าปล่อยให้เป็นชีไคล มาอยู่ในชีวิตตัวเองก็แย่แล้ว ชีไคลนี้มีน้อยมากติดตัวไม่เหมือนชีไคลเป็นอุจจาระ

คำไหนถูก ก็คือ ชีไคล ไม่ใช่ ชีไค

__ศิษย์พระพุทธ เจ้า ...เดี่ยวผมจัดการให้เรื่องนี้ต้องผู้รู้จริงเท่านั้น มันเป็นสาท เบื้องลึกไว้วันหลังผมจะออกแถลงการเอง แต่ตอนนี้ยังก่อน เพราะจิตใจคนทำร้ายพุทธศาสนา และไม่เชื่ออะไรง่ายๆ ดี ไม่ได้ ผมแสดงไปจะโดนถล่มเอา รอเมื่อถึงเวลาก่อน จากพระศรีอาริย์เมไตร (ของแท้และดั้งเดิม)ผมพิมพ์ไปผมก็ยิ้มไป แต่รอของแท้ และแน่นอน รอใจได้เลยตามความประสงค์แน่นอนใช้ธรรมะแน่นอนนะ ดูผมนะแล้วจะเข้าใจ จากใจ สาทุงเกิดปัญญา

พ่อครูว่า...ศึกษาให้ดี อย่าไปยึดมั่นถือมั่นเกินมันจะเลยเถิด

__FOR TRUTH 2559 ...สาธุ กิเลสเป็นความหลง ระหว่างผัสสะ ให้สังเกตร่างกายจะไม่นิ่ง ไม่เฉย จะแสดงอาการไปตามกิเลส ดังนั้นต้องอาศัยร่างกายเป็นตัวยืนยันว่ากิเลสเป็นความหลง(โดยจิตที่มีอวิชชา)เป็นมายา ไม่มีตัวตนจริงดังที่ท่านโพธิธิรชได้กรุณาอธิบายดังกล่าว เพราะร่างกายที่จิตครองอยู่นั้น แท้จริงแล้วมันเป็นกลางๆ ไม่มีผลึกไม่มีติดต่อผัสสะใดๆ สิ่งที่ทำให้ร่างกายเกิดอาการผลึกหรือติดจึงเป็นจิตที่เป็นกิเลสนั่นเอง ข้าพเจ้าเชื่อว่า

การปฏิบัติธรรมจะต้องมีต้องใช้ 3 สิ่งนี้ประกอบการพิจารณาตัดถอนทำลายกิเลส 3 สิ่งนี้คือ กายยาวาวาหนาคืบกว้างศอกพร้อมสัญญา(ความจำหรือmemory)และใจ ดังที่พระพุทธเจ้า ท่านตรัสเอาไว้

พ่อครูว่า...ให้คะแนนได้ คุณพูดถูกแต่ศึกษาให้ดียังมีนัยละเอียดลึกซึ้ง

_ธีระพันธ์ ผลทิพย ...หลวงพ่ เป็นเจ้าลัทธิหนึ่ง เคยได้ยนิทานปรัมปรา เรื่องพระโคตมกับพระศรีอารียเมตไตรโยธิปแล้ว และถึงพุทธกาลคืออะไร นี่แหละ หากำลังจะล้างโลก ท่านเป็นส่วนหนึ่งของพระโคตม

พ่อครูว่า...คุณคนนี้ก็มีความเข้าใจ อาตมาพอเข้าใจเขา

ที่จริงผู้ที่แสดงออกมาต่างๆ อาตมาก็ขอขอบคุณอย่างยิ่ง พยายามแสดงมา มันจะได้มีความรู้ความเห็นความเข้าใจหลากหลาย ไม่ใช่เราสงวนสิทธิ์ยึดติดว่าเราเป็นผู้รู้แต่เพียงผู้เดียว คนอื่นเขาก็มีความรู้ หลายคนก็อาจจะรู้มากกว่า หรือหลายคนที่เขาอยู่ในมุมมองที่เราไม่รู้ อันนี้แหละสำคัญ เราก็อ่านดูอันนี้ดิ้นะ เรายังไม่เห็นอย่างนั้นนะยังไม่รู้อย่างนี้เป็นต้น

_อุโศกสัมปวังโก กราบนมัสการพ่อท่านที่เคารพอย่างสูง

๑) สื่อธรรมะของพ่อท่านในอดีต เมื่อกล่าวถึงการนั่งหลับตาสมาธิ มักจะโยงความสัมพันธ์เข้าหา “ไตรวิช” และให้ถือว่าเป็นเพียงอุปการะแก้หมวดธรรมดังกล่าวเท่านั้น แต่ในปัจจุบันพ่อท่านได้ลดความสำคัญของการนั่งหลับตาสมาธิลงด้วยคำว่า “ดีทั้งได้เลย” กระผมอยากถามว่า การสอนธรรมะของพ่อท่านในอดีตนั้นอยู่ภายใต้ “บริบททางสังคม” ที่จำเป็นจะต้องอะลุ่มอล่วยกับชาวพุทธหมู่ใหญ่ในขณะนั้น ใช่หรือไม่ ถ้าใช่ก็แสดงว่าการปฏิบัติ “ไตรวิช” โดยแท้จริงนั้น ไม่จำเป็นจะต้องนั่งหลับตาเลย ใช่หรือไม่

พ่อครูว่า...ใช่ คุณเข้าใจถูก เช่นเดียวกับพระพุทธเจ้าท่านอนุโลมปฏิโลมในยุคแรกที่ท่านเผยแผ่ศาสนา มันก็มีแต่เดียรถีย์ทั้งนั้น หากไม่อนุโลมไม่เอาคนพวกนั้นเลยมันก็จะได้ใครมันเป็นสังฆกรรมต้องทำเช่นนั้น

แล้ว ไตรวิช ไม่จำเป็นต้องนั่งหลับตาเลยใช่ไหม...ก็ใช่อีก ไตรวิชเป็นการระลึกถึงเรื่องที่ผ่านไปแล้ว คุณจะลืมตาอยู่ก็ระลึกถึงได้ เรานึกถึงสิ่งที่ผ่านมาแล้ว โดยธรรมชาติเราก็จะนึกถึงของเก่าที่ผ่านไปแล้วโดยสบาย แล้วเอาไปเปรียบเทียบกันตลอดเวลา ถ้าคุณไม่มีสิ่งที่เป็นของเก่า เปรียบเทียบคุณจะไม่รู้เรื่องคุณจะไม่เข้าใจอะไรเลย สภาวะความเข้าใจเกิดขึ้นได้จากสภาวะ 2 ที่มีการเปรียบเทียบ ถ้าไม่มีสภาวะ 2 เปรียบเทียบแล้วก็มีแต่ 1 คุณจะไม่รู้เรื่องอะไรคุณจะไม่ฉลาดขึ้น คุณจะไม่เข้าใจอะไรเลย เพราะฉะนั้นสภาวะที่จะไปศึกษาให้มันเกิดแต่เดียวมันคือการทำตนให้โง่ โง่และโง่และโง่ ไม่มีการฉลาดขึ้นเลย ต้องมี 2 ขึ้นไปจึงจะมีการวิเคราะหวิจย แล้วผู้ที่ฉลาดจะต้องเปรียบเทียบทีละคู่ เปรียบเทียบคู่แล้วก็ป็นอันที่ 3 ก็ทำงานสังขารเป็นcyclic order เสมอ

cyclic order 3 เสา มีประธาน อิตถิภาวะ ปุริสภาวะหรือ ISH มี I มี she มี he

เป็นสิ่งที่แม่แต่ภาษาอังกฤษเขาก็มี ISH คนเขาก็ยังไม่ค่อยรู้เรื่องนะ แต่เขารู้ ISH ฟังแล้วเขาก็เข้าใจขยายความแล้วเขาก็พอรู้เข้าใจ แล้วเอา ISH ไปเป็นปัจจัยของ self มาเป็น

Selfish มันก็เป็นตัวตนเลยแล้วคุณก็ตีไม่แตกแยกไม่ออก เป็นตัวกูของกู 1 เดียว คุณก็เห็นแต่ตัวเองอย่างเดียว ไม่เห็นแก่ใครไม่รู้เรื่องราวอะไรเป็นอะไร Selfish เห็นแก่ตัว แปลความหมาย หยาบง่ายๆตื้นๆ อย่างนั้น

ก็มาขยายความออกก็จะเข้าใจจนกระทั่งแตกเป็น ISH จนสุดท้ายมันเป็นองค์ประกอบของสิ่งที่ชั่วคราวที่จะมาอาศัยซึ่งกันและกัน อาศัยซึ่งกันและกันอย่างมีคุณค่าเสมอเหมือนกัน อย่าไปชมกัน ไม่ว่าจะเป็น s she หรือ h he หรือตัวเรา เป็นตัวควบคุมดูแลจัดการก็ตามต่าง อาศัยซึ่งกันและกันอย่างนี้เป็นต้น ค่อยๆศึกษาไปแล้วจะเข้าใจดี

เดวิดโซ เหมือนกับการทำการค้าแล้วตรวจสอบบัญชีเราได้เสียอะไร ก็ต้องตรวจสอบสิ่งที่กระทำไปแล้วว่าได้ผลหรือเสียผลอะไรมากอะไรน้อย อะไรควรจะเพิ่มอะไรควรจะลดอย่างไร คุณก็ต้องตรวจสอบอย่างนั้น ถ้าไม่อย่างนั้นคุณจะไปก้าวหน้าอะไร

๒) ในศาสนาของพระพุทธเจ้าสาย"ปัญญาธิกะ" เช่นองค์สมณะโคตมเป็นต้น พระอัครสาวกเบื้องขวาเป็นสายปัญญา ส่วนเบื้องซ้ายเป็นสายเจโต กระผมอยากทราบในศาสนาของพระพุทธเจ้าสาย"สัทธาธิกะ" พระอัครสาวกเบื้องขวาจะต้องเป็นสายเจโต ส่วนเบื้องซ้ายจะต้องเป็นสายปัญญาหรือไม่ อนึ่งในศาสนาของพระพุทธเจ้าสายวิริยาธิกะ จะยกให้อัครสาวกสายใดเป็นเบื้องขวาและเบื้องซ้าย

พ่อครูว่า...คุณเหมือนกับคนที่ถูกลูกศรยิง ถามไปไกลเกินไป ได้เลยว่ตอนนี้อาตมาตอบไม่ได้คุณรู้เกินคุณถามนี้ถามเกินกว่าอาตมารู้ อาตมาเลยตอบไม่ได้ อย่างนี้คือการอยากจะรู้พุ่งเข้าไปสู่ความสูญเปล่า มันไม่ถึงฐานะคุณก็ทำอะไรไม่ได้ ไม่เลย ยิ่งไกลมาก ถึงบอกว่าคนเสียแรงงานแคลอรีไปกับสิ่งเหล่านี้มาก พวกหลงความรู้พวกนี้ ขอรภัย ขอรกราบขอรภัย เจ้าคุณประยุทธิ์ ท่านประยุทธิ์ สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ท่านหลงความรู้ ท่านเสียเวลามาก ท่านไม่สบายมากเลยนะตอนนี้ ขอรภัยนะ อาตมาพูดนี้ไม่ได้ด่าหาหนีตีเย็นไม่ได้ลบหลู่ไม่ได้ดูถูก แต่ให้ท่านฟังอาตมาเอาไปคิดบ้างและท่านจะได้สงบ ท่านจะได้อยู่กับสิ่งที่จริง ท่านไม่สบายเยอะแล้วให้หยุดเถอะ มันก็บอกว่าจะต้องทำต่อ ควรพักไว้ได้แล้ว ท่านก็บอกเรื่องนั้นเรื่องนี้ยังไม่จบอีก ยิ่งท่านคิดอีกว่าจะตายก่อนเดี๋ยวมันไม่เสร็จ ความรู้ที่ท่านทำไว้อาตมาขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมันมากแล้ว อาตมาก็ได้อาศัย พอที่จะสำเร็จเป็นอรหันต์ได้ อาศัยสิ่งที่ท่านทำไว้ บางอย่างเราไม่เหมาะที่จะใช้ก็ไม่ใช้เราก็ใช้ที่เหมาะสมเท่าที่อธิบายมาแล้วหรือที่เก็บรวบรวมมา เป็นพระคุณอย่างยิ่ง สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ ท่านพักได้แล้ว พักได้แล้วจะสบาย

ขอรภัยขอตำหนิตานอีกหน่อยว่าท่านติดความรู้มากเกินไปอันเป็นวิปัสสนูปกิเลสชนิดหนึ่ง เพราะฉะนั้นท่านก็พยายามรู้ความเหมาะสมจะได้อะไรที่ดี ท่านอาจจะแข็งแรงอาจจะหายจากโรคนี้ ขอโทษที่วันนี้อาตมาดูท่านแสดงธรรม ก็ยังรู้สึกสดชื่น แต่ที่ท่านออกแถลงการณ์มา ท่านเป็นมะเร็งต่อมลูกหมาก อาตมาว่าท่านจะไปฝืนเกินไปหรือเปล่า ถ้าหากพักเสียแล้วอยู่กับสิ่งนี้ได้อาตมาก็ว่าน่าจะเป็นประโยชน์กับท่านนะ อย่างน้อยอาตมาก็คิดว่ามันก็น่าจะช่วยเป็นพลังงานที่จะช่วยตัวเราเอง พลังงานถ้าเราใช้เกินไป พลังงานที่จะช่วยรักษาร่างกายของตัวเองมันก็ไม่พอ ถ้าเผื่อว่าพักเสียบ้างอาตมาก็ว่าจะดี ก็ขอรภัยที่ออกความเห็น แล้วแต่จะเป็นอย่างนั้น

สื่อธรรมะพ่อครู(เทวดา นรก สวรรค์) ตอน ท้าวสักกเทวราช เป็นเช่นไร

๓) เนื่องจากชาวราชธานีอโศกหลายท่านเป็นแฟนรายการนิทานธรรมบท (รับฟังทางวิทยุกระจายเสียงจากสถานีของวัดฝ่ายมหาเถรสมาคม) โดยธรรมบทที่บรรยายนั้นเป็นการบรรยายภายใต้กระบวนทัศน์ของเทวนิยม จึงมีภาษาเชิงบุคคลาธิษฐานที่ผู้บรรยายไม่สามารถตีความเป็นธรรมาธิษฐานได้ ตัวละครที่ปรากฏอยู่ในธรรมบทหลายๆ เรื่องคือ "ท้าวสักกเทวราช" กระผมและแฟนรายการดังกล่าวอยากจะทราบว่า ถ้าถือเอาตามธรรมาธิษฐานแล้ว จิตวิญญาณที่ทรงความเป็น "สักกเทวราชา" นั้น คือ จิตวิญญาณที่มีคุณลักษณะเช่นไร

อโศก สัมปรังโก

พ่อครูว่า...อันนี้ก็เกินภูมิอาตมาเหมือนกัน ตอบพอได้แต่ไม่ยืนยันว่าจะตอบถูกหมด อาตมาตอบได้ว่าท้าวสักกเทวราชเป็นอย่างไร แต่ไม่ยืนยันว่าจะถูกหมด แต่ว่าอาตมาอธิบายบุญอธิบายกายนั้นยืนยันว่าถูกหมด

อาตมาเข้าใจอย่างนี้ สักกะ โดยพยัญชนะ สักกะคือตัวตน ตัวเราของเรา สักกายะ กายคือรูปนามคือภาวะคู่ รูปนาม เป็นองค์ประกอบที่จะเป็นตัวตน

เอารูปนามสองสภาพมาจับตัวตน มาแยกธาตุรู้กับอีกสิ่งหนึ่งที่เรารู้สัมผัส สัมพันธ์กันแล้วจะค่อยมีองค์ประกอบมีการขยายตัวต่อไปมีการสังขารกันไปเรื่อยๆ

ที่นี้ ท้าวสักกเทวราชคือผู้ที่ใหญ่ในโลกของจิตวิญญาณ เทวราช คือ เทวะ ของราชาที่ชื่อว่า สักกะ เป็นพระราชาของเทวะทั้งหลาย

เพราะฉะนั้นเราก็คิด ตัวเรานี่ เป็นสักกะ เพราะสักกะมันแปลว่าตัวเรา เราจะเป็นใหญ่ในตัวเราแค่ไหน รู้ความเป็นจริงให้ได้ว่าตัวเรานี่มีความเป็นจริง แล้วอย่าหลงตัวเอง รู้ความจริงว่าตัวเองมีดี มีความจริงที่ดีเป็นความรู้เป็นโลกุตระธรรม เจริญ ใน สัจธรรม อะไรแค่ไหนก็แล้วแต่ อย่างเช่นอาตมาเป็นพระโพธิสัตว์ระดับ 7 มากี่รู้ความจริงของอาตมา แล้วอย่าหลงอย่าไปหลงตัว อย่างที่พูดไปแล้วบอกไปแล้วว่า ให้อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นคนรับใช้

อย่าไปหลงเป็นอันขาดให้อ่อนน้อมถ่อมตนเป็นคนรับใช้ อาตมา อ่อนน้อมถ่อมตน แต่ลักษณะที่อาตมาแสดงออก อาตมาต้องแสดงในสภาพเป็นศิลปิน

ศิลปินนี้แสดงอะไรเอาไปให้เหมาะสมให้เข้าองค์ประกอบเพื่อสื่อสารให้คนได้รับความเข้าใจ สื่อสารให้รับรู้ความเข้าใจที่เต็มสภาพ แต่ตัวเองหาได้เป็นเช่นนั้นไม่ จะบอกว่าศิลปินนี้คือนักจอมมายุ จอมดราม่า จอมนักแสดงตัว ก็ใช่ แสดงให้เขารู้ สื่อสารให้เขาเห็นให้เขาเข้าใจ แต่ตัวเองไม่ได้เป็นอย่างนั้น

อาตมาเคยยกตัวอย่างศิลปินก็ตามแม่ครัวก็ตาม ตัวเองปรุงอาหารให้คนนี้รู้ว่าเขาชอบรสไหนก็ปรุงให้เขา แต่ตัวเองก็ไม่ได้ติดอย่างเขา เราเข้าใจเขาแล้วก็ปรุงให้เขากินอย่างดีเดี๋ยวนี้เขาบอกว่าของไทยนี้ ดร.เสรี บอกว่าอาหารไทยตอนนี้ 3 อย่าง 1. แกงมัสมั่น 2. ต้มยำ 3. ส้มตำ วันนี้ฟังเขาพูด

ศิลปะมี สารศิลป์กับสุนทรียศิลป์ หากว่ามีแต่สาระไม่มีสุนทรียศิลป์เลย มันก็กินยา มันเหมือนยาที่ขึ้นมันขม เราก็มีการเคลือบสีทำให้มีรสที่พอกินได้แต่อย่าให้เขาติดใจในสีและรสที่เคลือบ

ทุกวันนี้ศิลปินมีแต่ไร้สาระมีแต่น้ำตาลมีแต่สีเลอะเทอะหลอกให้คนมาติดตัวเองตัวเองจะได้เป็นศิลปินใหญ่จะได้มีชื่อเสียงจะได้ร่ำรวย จะได้ยิ่งใหญ่ แม้แต่สาระคืออะไรเขาก็ไม่รู้ เขามีแต่ของที่จะต้องแปลกตองใหม่ กลุ่มเป้าหมายคนต้องรู้กว้างขวางมาก คนนิยมชมชอบเท่านั้นเอง มันเป็นการสร้างตัวเองให้ยิ่งใหญ่ให้คนชื่นชอบให้ตัวเองเด่นเท่านั้นเอง ไม่ใช่ศิลปินอะไรเลยมันเป็นนักค่านักสร้างตัวเองให้เด่นให้ดังให้ร่ำให้รวยให้โด่งดังเท่านั้นเอง ไม่ใช่ศิลปินศิลปะอะไร

ศิลปิน คือ ผู้ที่รู้จักสารศิลป์และสุนทรียศิลป์ แล้วใช้สุนทรียศิลป์ให้น้อยเท่าไรก็ยังเก่งแต่ต้องมี ไม่ขาดกันทีเดียว จะต้องมี 2 อย่างมีสุนทรียศิลป์และสารศิลป์

สุนทรียศิลป์นั้น ชีวชนให้เขามาเอาสาระ ศัพท์พระพุทธเจ้าท่านใช้ว่า แทรกโอสถ ทิพย์เข้าสู่ชุมชน พยายามทำ ให้เขาได้สาระแต่อย่าให้เขาหลงในสิ่งที่ปลอมที่หลอกให้หลงในสุนทรียะ ถ้าเขาได้แต่สุนทรียไม่ได้สาระก็ไม่ได้ ไม่ใช่ศิลปินแท้

ศิลปินแท้ จะรู้ว่าเราใส่สุนทรียศิลป์ไปนิดเดียว สิ่งประกอบดึงเขาเข้ามา แต่หากเอาแต่จัดจ้าน ก็เสียสาระ เราต้องไปลงทุนลงแรงไปเปลี่ยนสิ่งเหล่านี้แล้วคนเหล่านี้ก็ติดยึดไม่เข้ากับสาระ เป็นความพอเหมาะพอดีที่เราจะต้องประมาณ สรุปลikeให้เข้าศึกษาหาแก่นอย่าเพิ่งเพิกถอนไป ไม่งั้นจะเป็นผู้ที่สักแต่ว่ารู้เกินไป ต้องเอาสิ่งที่มาประพฤติปฏิบัติกับตัวเองให้สำคัญและพากเพียรปฏิบัติสิ่งนั้นให้ได้ประโยชน์แก่ตนเอง

นิมนต์จิบน้ำ

สมณะฟ้าไท ว่า...พ่อครูแสดงออกว่ารักน้องมากแต่ใจท่านไม่ได้รักไม่ได้ติด พ่อท่านแสดงออกอย่างหนึ่ง แต่จิตใจท่านก็อย่างหนึ่งใจท่านสบายๆ คือคนเข้าใจยาก เจตนาท่านดีเพื่อช่วยเหลือคนอื่นก็จบ

พ่อครูว่า..อาตมาขยายความมาก็ยังวนเวียน ที่ท้ายว่า เมื่อมาบวชแล้ว

เมื่อบวชแล้วสารวมระวางในพระปาติโมกข์อยู่ ถึงพร้อมด้วยมารยาทและโคจร มีปกติเห็นภัยในโทษเพียงเล็กน้อยสมาทานศึกษาอยู่ในสิกขาบททั้งหลาย ประกอบด้วยกายกรรมวจีกรรมที่เป็นกุศล มีอาชีพรสสุตถึงพร้อมด้วยศีลคุ้มครองทวารในอินทรีย์ทั้งหลาย ประกอบด้วยสติสัมปชัญญะ เป็นผู้สันโดษ.

พ่อครูว่า..มารยาท คือความประพฤติของเรา โคจรก็คือการดำเนินออกไป ความประพฤติของเราจะดำเนินออกไปกับสังคม โดยตัวเราเป็นตัวประพฤติเอง ประพฤติจริง จะเหมาะสมแค่ไหนไม่ให้เกิดโทษอย่างไร เห็นโทษภัยอันมีประมาณน้อย ก็ไม่ให้เกิดโทษภัยให้เกิดประโยชน์กับ สิ่งเหล่านั้น แล้วก็ศึกษาทบทวนอยู่ในสิกขาบททั้งหลาย คำสอนพระพุทธเจ้าก็ทบทวนมีความหลากหลาย อาตมานำมาใช้คำสอนพระพุทธเจ้าในพระไตรปิฎก เศษ 1 ส่วน 5 ได้กระมัง อาตมาจะพูด 5 ส่วนร้อย ไม่ถึง 20 เปอร์เซ็นต์ ที่อาตมาใช้อยู่ของพระพุทธเจ้า ไม่ถึง 20 เปอร์เซ็นต์ สิ่งที่ยังมีอีกมาก ยิ่งขยายความไปในอธิธรรมยังมีอีกเยอะ ก็ได้เท่าที่ได้

นี่ก็ไปขยายความที่ มีอาชีพรสสุต ซึ่งเป็นเรื่องหลักของชีวิต ขยายความและให้พวกเราปฏิบัติจนกระทั่งพวกเราทำพออย่างที่เราทำพินิจฉาชีพ 5 จนกระทั่งมาทำงาน

พริ่อยู่กับสาธารณโภคืออยู่กับส่วนกลาง ซึ่งมันเป็นเรื่องที่อาตมาภาคภูมิใจที่สุดแล้วก็จะมาต่อ
ภพภูมิของมนุษยชาติพวกนี้ มันได้แล้วคนสามารถเข้าใจแล้วมาประพฤติได้แล้วพวกคุณก็ได้
อย่างจริงใจ ไม่ใช่ได้อย่างหลงตามที่อาตมาพูดเท่านั้นไม่ใช่ พวกคุณมีปัญญาช้าแรกความรู
ไปถึงความจริงได้ แล้วเอาตัวเองมาปฏิบัติ ได้มรรคผลจริง เพราะฉะนั้นจึงมีพระโสดาบัน
สกิทาคามี อนาคามี อรหันต์อย่างแท้จริง

ที่นี้ก็มีผู้ที่มีความบริสุทธิ์ด้วยอาชีพ ก็จะมารวมกันอยู่เป็น บวร บ้านวัดโรงเรียนซึ่งเป็น
เรื่องที่ลึกซึ้งยิ่งใหญ๋ ทางด้านสำนัก องค์ครหลายๆที่เขาก็อพยายามจะทำบ้านวัดโรงเรียน
เหมือนกัน แม้แต่ต่างประเทศ ก็เข้าใจบ้านวัดโรงเรียนพยายามจะทำ ไม่ง่าย ในนัยยะลึกซึ้ง
ละเอียด มันจะต้องมีแกนของธรรมะเป็นหลัก บ้านหมายถึงสังคมส่วนรวม ที่เป็นเสนาสนะ
สัปปายะ บุคคลสัปปายะ อาหารสัปปายะ ธรรมะสัปปายะ นั่นคือคำว่าบ้าน มีสถานที่มีบุคคล
เหมือนอย่างนี้สถานที่ของราชธานีอโศก เป็นต้น แล้วก็มียุคกลาง มีบุคคล มีสมาชิกอยู่อย่างนี้
แล้วก็มีเครื่องอาศัย อาหารคือเครื่องอาศัย เป็นอาหาร 4 จนเป็นเครื่องอาศัยที่เป็นวัตถุ วัตถุ
ภายนอกอื่นๆ สมบัติต่างๆอาศัย ซึ่งเราก็จะเห็นว่าพวกเราเข้าใจ ว่าจริงๆแล้วมันไม่สำคัญ
เท่าไร อาหารที่เรากินใช้

วัตถุที่อาศัยไม่สำคัญหรอก เป็นเครื่องเทคโนโลยี เป็นเครื่องกล เครื่องยนต์ เครื่องใช้
จานช้อนชาม บ้านเรือนเครื่องนุ่งห่มอะไรต่ออะไร มันไม่สำคัญมากแต่เป็นเครื่องรอง สิ่ง
สำคัญมากในปัจจุบัน 4 นั่นคือ อาหารกับยารักษาโรคเป็นที่หนึ่ง ที่อยู่อาศัย และเครื่องนุ่งห่ม
เป็นรอง

คนชาติที่อยู่กันอนตามต้นไม้ตามพื้นดินได้ ขาดเครื่องนุ่งห่มเปลือยกายก็อยู่ได้ แม้จะ
หนาวคุณก็ต้องสร้างภาวะภูมิคุ้มกันของคุณให้ทนได้อยู่ดี แต่กินเข้าไป กับยารักษาโรค แต่ยา
รักษาโรคก็เป็นรองอาหาร เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า อาหารเป็นหนึ่งในโลก ขนาดใน
ปัจจุบันทั้ง 4 อาหารก็ยังเป็นหนึ่งในอาหารจึงสำคัญกว่ายา ผู้ใดเข้าใจแล้วอาหารกับยาเป็นอย่าง
เดียวกัน คุณจะใช้ยาหรือใช้อาหาร คุณก็ใช้ กินกับทา ทาเข้าไปมันก็ซึมซับ กินก็เอาไปข้าง
ในเลยฉีดเข้าไปข้างในเลย ก็เท่านั้นเอง เอาธาตุเหล่านั้นเข้าไปสังเคราะห์ในร่างกายก็เป็น
ธรรมชาติธรรมดา เราพยายามก็ซึมซับดูดเข้าไปสังเคราะห์ แต่มันสูดเข้าไปหรือกินเข้าไป
ไม่ได้ ไปสู่วัยวะที่ตรงเท่าไรก็ดีเท่านั้น ก็ทำหน้าที่ได้เร็วได้ตรงเท่านั้นเอง

สมณะฟ้าไท สรปจบ